

nisteriet var, at lokale tv-stationer gerne må sende hård porno, så længe det er uden tvang og vold.

I Østjylland fortolker man de samme bestemmelser modsat!

Derfor må der ske en afklaring på området, og derfor bør et ansvarligt og anstændigt flertal i Folketinget nu tage initiativ til at forbyde betalingsfri, ukodede pornoudsendelser på tv-kanaler i Danmark.

I et svar fra kulturministeren til Folketingets Kulturudvalg oplyses det, at Nævnet har påbudt TV 2000, der sender på Kanal København, at *»der skal ske en nøje overholdelse af reklamebekendtgørelsens bestemmelser, idet opmærksomheden henledes på, at pornografiske indslag i reklamer ikke er tilladt, og at der fremtidig ikke må sendes pornografiske indslag (såvel hård og som blød) før kl. 24.00«.*

Der sendes altså stadig på tv pornofilm ind i en tredjedel af alle danske hjem.

Det er en meget stor del af befolkningen med god grund vred og forarget over.

I foråret (natten til den 18. marts 2000) blev pornoudsendelsen på TV 2000 pludselig afbrudt, fordi en aktionsgruppe med navnet »Stop voldtægtspropagandaen« ødelagde kanalens sendeudstyr. I en pressemeddelelse fra aktionsgruppen hed det ifølge dagbladet Politiken 19. marts:

»Vi har i dag - 18.3.2000 - nedrevet Kanal Københavns sendemast, da den i omfattende grad er blevet misbrugt til at udlede pornografisk billedforurening på hundredetusinder af Københavns tv-skærme«.

Dette hærværk kan efter gældende ret straffes med op til fire års fængsel. Der er imidlertid uden tvivl titusindvis af forældre i Danmark, som hellere så aktionsgruppen belønnet end straffet. Det er mennesker, som med rette føler, at politikerne har svigtet i denne sag, og som ønsker at beskytte deres børn og unge mod at få let og uhindret adgang til at se hård pornografi i fjernsynet.

Den 10. november 2000 havde Folketinget en generel forespørgselsdebat om pornografi i offentlige rum (F 10), men kun Kristeligt Folkeparti, Dansk Folkeparti og forslagsstilleren ønskede på dette tidspunkt at opfordre regeringen til at gribe ind mod pornoforureningen i offentlige rum.

Der synes imidlertid at være bevægelse i partiernes indstilling til porno i offentlige rum. Få dage efter forespørgselsdebatten, nemlig den 15. november

2000, fremsætter CD således på initiativ af folketingsmedlem Lone Yalcinkaya et forslag til folketingsbeslutning (B 46) om »begrænsning af børns adgang til skadelige internetsider på computere opstillet i offentlige institutioner og på steder, hvortil der er almindelig adgang«. Forslaget, der absolut bør vedtages, er båret af samme holdning, som ligger bag nærværende forslag.

Her i november 2000 er en græsrodsbevægelse med navnet *Pornofrit Miljø* ved at blive dannet. Gruppens formål er at fjerne billedpornografi fra de offentlige rum, så børn, unge og ældre ikke mod deres vilje påtvinges at se på pornografiske billeder.

I løbet af få uger fik Pornofrit Miljø-bevægelsen indsamlet over 19.000 underskrifter på en erklæring med følgende ordlyd: *»Jeg støtter hermed et forbud mod porno på licens tv og offentligt støttede kanaler samt synlig pornografi i butikker«.* Underskrifterne blev torsdag den 23. november overrakt til kulturministeren.

Tirsdag den 21. november 2000 i Folketingets spørgetime rejste forslagsstilleren og den tidligere sundhedsminister, Yvonne Herløv Andersen (CD), porno-problemet over for socialministeren (der har børn og unges velfærd i sit regi). Ministeren gav her et tilsagn om, at hvis der kommer konkrete forslag på bordet, som er håndterbare, »så vil jeg også gerne være med til at kigge på det«.

Der synes således - under indtryk fra befolkningens irritation og vrede over den megen pornografi på tv-kanaler og i offentlige rum, og under indtryk af den nye græsrodsbevægelse - at være en opblødning på vej i regeringens hidtidige syn på sagen, nemlig at alt er i skønneste orden på dette område.

Det eneste anstændige er selvfølgelig, at et ansvarligt flertal i Folketinget nu handler og hurtigt får forbudt udsendelse af ukodede, betalingsfri pornofilm, hvad enten disse film vises i udsnit eller i deres fulde længde.

Ytringsfriheden, frisindet og demokratiet i Danmark overlever nok et sådant forbud mod at sende ukodet hård pornografi ind i titusindevis af børnefamiliers hjem.

Gribes der ikke ind, er de sidste rester af anstændighed alvorligt i farezonen i Danmark. Så vil mange danskere - herunder børn og unge - med rette føle, at Gud er død og alting tilladt.